

dr Grzegorz Tylec

Oszukańcze oznaczenie towarów i usług w świetle art. 10 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

Deceitful naming of goods and services within article 10 of the law on unfair competition

I. Wstęp

Celem ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji¹ jest zabezpieczenie istnienia konkurencji jako zasady rządzącej gospodarką i nadanie jej uczciwego charakteru². Z tego względu, aby zabezpieczyć obrót gospodarczy przed nieuczciwym zachowaniem się przedsiębiorców polegającym na posługiwaniu się oznaczeniami bądź opakowaniami, które mogą wprowadzić w błąd konsumenta co do pochodzenia towaru lub usługi, ustawodawca zdecydował się na ustanowienie normy art. 10 uznk. Ochrona prawna płynąca z treści tego przepisu dotyczy oznaczeń in-

dywidualizujących towary oraz informacji opisowych związanych z towarem lub usługą. Przepis ten chroni uczestników rynku przed wprowadzeniem w błąd co do pochodzenia towaru oraz co do innych istotnych cech (właściwości) towarów lub usług. Przepis ten wprowadza wyłączność na korzystanie z danego oznaczenia (kolorystyki, opakowania, kształtu itp.) po stronie pierwszego używającego dane oznaczenie.

Nadmienić należy, iż ochrona oznaczeń odróżniających towarów i usług może wpływać również z przepisów prawa własności intelektualnej: prawa autorskiego³, prawa własności przemysłowej⁴ np. gdy

¹ Ustawa z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 1993r Nr 47 poz. 211 ze zm.), dalej uznk.

² Por. M. Poźniak-Niedzielska, *Dobra niematerialne przedsiębiorstwa państwowego*, Warszawa - Łódź 1990.s.26.; A. Krauss, F. Zoll, *Polska ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji*, Poznań 1929, s.28-32, 55-53.; F. Zoll, *Prawo cywilne t. II, Prawa rzeczowe i rzeczowym podobne*, Poznań 1931, s.152.

³ Ustawa z dnia 4 lutego 1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz U. z 1994r., Nr 24, poz. 83 ze zm.).

⁴ Ustawa z dnia 30 czerwca 2000r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2001r., Nr 49 poz. 508), dalej u.p.w.p.

oznaczenie towaru jest zarejestrowanym znakiem towarowym lub gdy opakowanie jest zarejestrowanym wzorem przemysłowym⁵.

II. Znaczenie terminu „towar”

Rozważając zasady stosowania art. 10 uznk do ochrony oznaczeń towarów i usług w pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę na wątpliwości, które podnoszone były przez doktrynę prawa a dotyczyły tego co może być pojmowane jako oznaczenie towaru⁶. Kwestią wstępną powinno stać się więc ustalenie znaczenia terminu „towar” użytego w treści art. 10 ustawy.

Przez słowo „towar” w języku polskim rozumieć należy: artykuł, produkt, wyrób, wytwór, twór, fabrykat, przetwór⁷. Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji posługuje się zamiennie określeniem produkty i towary (por. art. 13 ust. 1 i art. 10 uznk). Słowo „produkt”

oznacza natomiast pewne dobro powstałe w wyniku procesu produkcji, wyrób, dzieło, wytwór, rezultat twórczości artystycznej, działalności społecznej, pracy umysłu ludzkiego⁸. W języku potocznym odnosząc się do owoców ludzkiego intelektu nie zwykło się używać określeń „towar” lub „produkt”, słowami tymi określa się raczej dobra będące efektem produkcji przemysłowej, lub elementem obrotu gospodarczego. Nie podlega jednak dyskusji fakt, iż w roli towarów występują również dzieła ludzkiego intelektu np. utwory (programy komputerowe, książki filmy itp.).

Ustawa Prawo własności przemysłowej w art. 120 ust 3 pkt. 2 również posługuje się pojęciem „towar”, które definiuje się na gruncie tej ustawy jako każde materialne dobro gospodarcze. Nie przyznaje się natomiast miana towaru m.in. prawom, dobrom osobistym i dobrom intelektualnym jak np. utwory, wynalazki, wzory przemysłowe itp.⁹. W świetle

⁵ Stosowanie uznk do ochrony prawnej oznaczeń towarów i usług można rozpatrywać w kontekście wzajemnej relacji przepisów ustaw szczególnych np. prawa własności przemysłowej i prawa autorskiego do uznk. W tym zakresie należy się moim zdaniem uznać, iż fakt wykonywania przez określony podmiot przysługującego mu prawa własności intelektualnej (wynikającego z decyzji administracyjnej lub z samego faktu twórczości uznanego przez ustawodawcę za źródło powstania takiego prawa) nie może samo przez się wyłączać oceny takiego działania spod uznk. Wynika to, z innego przedmiotu regulacji i innych celów ochrony instytucjonalnej uznk i ustaw szczególnych z zakresu własności intelektualnej. Z tego względu przychylam się do poglądów tych autorów, którzy uznają, iż ochrona płynąca z uznk powinna znajdować zastosowanie niezależnie od tego, czy chodzi o wykonywanie prawa podmiotowego czy inne działanie konkurencyjne. Por. E. Traple, *Stosunek czynu nieuczciwej konkurencji do praw własności intelektualnej*, ZNUJ PWiOWI 2001, z. 77.

⁶ Wśród przedstawicieli doktryny prawa powstały wątpliwości dotyczące na przykład tego czy tytuł utworu może być pojmowany jako „oznaczenie towaru”.

⁷ A. Kubisa – Ślipko, *Słownik wyrazów bliskoznacznych*, Wałbrzych 2000, s.154.

⁸ E. Sobol (red.), *Słownik wyrazów obcych PWN*, Warszawa 2002, s. 900.

⁹ Por. W. Włodarczyk, *Zdolność odróżniająca znaku towarowego*, Lublin 2001, s. 47-48.

reguł u.p.w.p. miano towaru przysługiwać będzie tylko dobrom materialnym. Tak więc dopiero gdy wytwór ludzkiego intelektu np. utwór zostanie inkorporowany w rzeczy materialnej np. utwór muzyczny zostanie zapisany w formie nutowej lub nagrany na płycie CD, wynalazek zaś stanie się konkretnym urządzeniem technicznym, dobra intelektualne ucieleśnione w rzeczach materialnych staną się przedmiotem obrotu gospodarczego i będą mogły być określane mianem towarów.

Dowodem słuszności powyższych twierdzeń niech będzie to, że doktryna prawa znaków towarowych dopuszcza np. rejestrację tytułów utworów jako znaków towarowych. Traktuje tym samym wszelkiego rodzaju dobra intelektualne (gazety, czasopisma, książki, serie książkowe, audycje radiowe lub telewizyjne, filmy, programy komputerowe) jako towary¹⁰.

Nie ma wątpliwości co do tego, iż specyfika oznaczeń dóbr o charakterze niematerialnym (książek, programów komputerowych, audycji telewizyjnych i radiowych) jest nieco inna od klasycznych oznaczeń identyfikujących towary występujące w postaci materialnej¹¹.

III. Zdolność do odróżniania oznaczenia

Oznaczenia odróżniające takie jak np. oznaczenia przedsiębiorstw i przedsiębiorców, znaki towarowe, oznaczenia geograficzne, umożliwiają konsumentom identyfikację przedsiębiorców i towarów. Oznaczenia towarów o charakterze niematerialnym oprócz identyfikowania utworu (dobra niematerialnego) identyfikują także pewne nośniki materialne (*corpus mechanicum*), na których towary te są inkorporowane i przez to podobnie jak inne oznaczenia mogą pełnić funkcje komercyjne. Mogą być wykorzystywane w procesie pozyskiwania nabywców dzieł intelektualnych, służyć przedsiębiorcom do zdobywania dobrej sławy, ułatwiać dostęp do rynku, stanowić podstawowy instrument reklamy. Mogą stanowić ważny czynnik umożliwiający zwiększenie sprzedaży dzieł.

Prawa do używania danego oznaczenia wynikają nie z samego faktu obrażenia określonego oznaczenia lecz z jego używania w obrocie gospodarczym. Tak więc warunkiem wstępnym ochrony oznaczenia towaru w prawie nieuczciwej konkurencji, tak jak każdego oznaczenia

¹⁰ Por. A. Ponikło, J. Gutowski, *Polskie prawo patentowe. Komentarz*, Warszawa 1935, s.184.; W. Włodarczyk, *Zdolność odróżniająca...*, s. 82.

¹¹ Por. E. Ulmer, *Urheber und Verlagsrecht*, 3 Aufl., Berlin 1980, s.174.; D. Lipszyc, *Protection legale des titres des oeuvres litteraires et artistiques et des publications*, *Droit d'auteur et droit des marques*, Le Droit d'Auteur 1982, n. 9, s. 260.; L. Sordelli, *Tutolo dell' opera periodico e secondary meaning*, *Dir. Aut.* 1979, No 2-3, s 789.; M. Fabiani, *Il titolo di oeriodico protetto come segno di individuazione dell'opera collettiva e come marchio di prodotto*, *Dir. Aut* 1987, No 4, s. 532 i nast.

odróżniającego, jest to aby oznaczenie to posiadało zdolność odróżniającą.

Oznaczenie towaru podlegające ochronie z mocy art. 10 musi być zdolne do odróżniania danego towaru od innych towarów. Wymaganie to nie jest bezpośrednio wysłowione w treści art. 10 nie ulega jednak wątpliwości, że oznaczenia nie mogące wyróżniać towarów nie mogą nie prowadzić do omyłek co do ich tożsamości i pochodzenia¹². Dopiero w następstwie stwierdzenia istnienia zdolności danego oznaczenia do odróżniania towarów można przejść do drugiego etapu badania oznaczenia dotyczącego tego czy dane oznaczenie może wprowadzać nabywców w błąd gdy użyty został do oznaczenia towarów podobnego rodzaju.

Analizą problemu omyłek odbiorców wywołanych użyciem oznaczeń podobnych dla towarów podobnych zajmę się w dalszej części opracowania. W tym miejscu chciałbym rozważyć kwestie zdolności oznaczeń do odróżniania towarów.

Jak zostało to już powyżej wskazane ochrona oznaczenia na podstawie art. 10 uznk. uzależniona jest od tego czy dane oznaczenie nadaje się do odróżniania towarów. W prawie znaków towarowych wymóg zdolności odróżniania oznaczenia wywodzi się z art. 120 ust. 1 u. p. w.

p. który stanowi, że znakiem może być tylko „układ treści (...) nadający się do odróżniania towarów i usług”. W ustawie o uznk. wymagane posiadania przez oznaczenie „zdolności odróżniającej”, o czym była już wyżej mowa, nie jest bezpośrednio wysłowione w treści art. 10 lecz wynika z założenia, że oznaczenie bez takiej zdolności – nie może nie doprowadzać do pomyłek.

Zastanowić się zatem należy nad tym czy dorobek doktryny prawa dotyczący zdolności odróżniającej znaków towarowych może być stosowany wprost do określania zakresu pojęcia zdolności odróżniającej oznaczeń towarów w świetle art. 10 uznk.

Z analizy piśmiennictwa dotyczącego tej problematyki nie można wyciągnąć wniosku aby sposób ustalania zdolności odróżniającej oznaczenia na gruncie uznk. i u. p.w. p. było pojmowane jednakowo¹³.

W prawie znaków towarowych, różni się zdolność odróżniania i zdolność odróżniającą. Za znaki nie posiadające zdolności odróżniającej stosownie do art. 129 ust. 1 pkt 2 u. p. w. p. uznaje się znaki towarowe niedystynktywne, opisowe i wolne. Na gruncie art. 10 uznk. natomiast, został wyrażony pogląd, iż ochrona oznaczenia uzależniona jest od

¹² Jest to pogląd powszechnie akceptowany przez doktrynę prawa; przyjmuje się że w świetle art. 10 uznk. obowiązują podobne zasady jak w art. 5 uznk. w zakresie badania zdolności wyróżniającej oznaczenia przedsiębiorstwa por. M. Kempański, I. Wiszniewska, *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, Warszawa 2000, s. 302 i s. 208.

¹³ Por. M. Kempański, I. Wiszniewska, *Ustawa o zwalczaniu...*, s. 302 i 208.

tego czy dane oznaczenie nadaje się do odróżniania towarów, *M. Kępiński i I. Wiszniewska* zaprezentowali pogląd, iż ochrona oznaczenia uzależniona jest od tego czy klientela uznaje dane oznaczenie za symbol wyróżniający towary lub usługi pochodzące od pewnego, i że musi to być nie pozbawiony znaczenia segment klienteli tj. około 10%.¹⁴. Nie odwoływanie się przedstawicieli nauki prawa analizujących kwestię zdolności odróżniającej oznaczeń na gruncie art. 10 uznk do kryteriów badania tejże zdolności wypracowanych w prawie znaków towarowych jest moim zdaniem nieuzasadnione. Zaproponowane przez wskazanych wyżej autorów kryterium badania zdolności odróżniającej oznaczenia z punktu widzenia art. 10 uznk nie jest moim zdaniem właściwe¹⁵ gdyż w doktrynie wskazuje się na obiektywne cechy oznaczeń świadczących o posiadanej przez nie zdolności odróżniającej jak choćby oryginalność czy indywidualny charakter oznaczenia. Przy tego typu oznaczeniach posiadających niejako „oczywisty” charakter odróżniający odwoływanie się do „odczuć klienteli” jest zbędne. Opinia klienteli powinna być niewątpliwie podstawowym kryterium oceny zdolności odróżniającej oznaczenia w stosunku do oznaczeń, które zasadniczo

nie są zdadne do odróżniania (oznaczeń opisowych lub pochodzących z języka potocznego), które jednak w wyniku długotrwałego ich stosowania lub reklamy nabyły wtórną zdolność odróżniania. Badać w takich wypadkach należy czy w wyniku długotrwałego używania oznaczenia nie posiadającego zdolności odróżniania publiczność „nauczyła” się łączyć dane oznaczenie z danym towarem i przez to dane oznaczenie nabyło wtórną zdolność odróżniania.

Podsumowując powyższe rozważania należy wyrazić pogląd zgodnie, z którym nie ma moim zdaniem w świetle analizowanych powyżej ustaw jakichkolwiek przesłanek uzasadniających różne rozumienie i różny sposób ustalania istnienia zdolności odróżniającej oznaczeń na gruncie uznk. i prawa własności przemysłowej.

Jestem więc zdania, iż w świetle art. 10 uznk należy odmówić danemu oznaczeniu towaru zdolności odróżniania gdy nie spełnia on wymogu jednolitości i samoistości oznaczenia oraz zdolności odróżniającej, gdy jest ono oznaczeniem niedystynktywnym, opisowym lub wolnym. Opowiadam się tym samym za stosowaniem przy badaniu zdolności odróżniającej oznaczeń w kontekście prze-

¹⁴ Por. M. Kępiński, I. Wiszniewska, *Ustawa o zwalczaniu...*, s. 302.

¹⁵ Na marginesie należy nadmienić, iż cytowani powyżej autorzy są nie konsekwentni gdyż przy analizie drugiej przesłanki stosowania art. 10, którą jest podobieństwo oznaczeń umieszczanych na towarach podobnych, przedstawiają pogląd, że stosować do jej analizy należy kryteria wypracowane na gruncie prawa znaków towarowych. Por. M. Kępiński, I. Wiszniewska, *Ustawa o zwalczaniu...*, s. 297-298.

pisu art. 10 uznk tych samych zasad jak w prawie znaków towarowych.

Tak jak znaki towarowe opisowe nie podlegają ochronie prawnej, tak też słowne oznaczenia towarów o charakterze opisowym powinny być uznane za nie posiadające zdolności odróżniającej. Za pozbawione zdolności odróżniającej uznać należy także oznaczenia wolne czyli określenia powszechnie używane w języku potocznym, imiona i nazwiska osób, określenia wydarzeń historycznych, zjawisk, określenia geograficzne i historyczne, daty itp.

Niektóre oznaczenia słowne towarów po mimo tego, że składają się ze słów powszechnie używanych mają znaczenie przenośne lub wieloznaczne. Owo metaforyczne znaczenie powszechnie używanego zwrotu lub też zaskakująca wieloznaczność użytych słów powoduje, że oznaczenia wolne, złożone z powszechnie używanych słów i zwrotów zapadają w pamięć i nabywają przymiotu zdolności odróżniającej.

Oznaczenia wolne, złożone z pojedynczych słów lub powszechnie używanych zwrotów mogą nabyć przymiot zdolności odróżniającej dzięki pewnym dodatkom i to bez względu na to czy ów dodatek samoistnie posiada siłę odróżniającą. I tak np. tytuły „Głos” „Życie”, „Gazeta” są powszechnie używanymi słowami i nie posiadają zdolności odróżniającej, te same słowa zaś z dodatkami „Głos Pomorza”,

„Gazeta Olsztyńska”, „Życie Warszawy” nabrały charakteru wyróżniającego.

Oznaczenia, które nie posiadają zdolności odróżniającej, mają charakter opisowy lub wolny mogą nabyć tę zdolność gdy zdobędą uznanie i sławę wśród nabywców. Z punktu widzenia przepisów prawa nie ma znaczenia czy oznaczenie towaru zdobędzie swoją sławę powoli czy też bardzo szybko np. dzięki zmasowanej reklamie.

IV Oznaczenie towaru jako oznaczenie wprowadzające nabywców w błąd co do pochodzenia danego towaru od określonego przedsiębiorcy

Przy ustalaniu istnienia przesłanek deliktu nieuczciwej konkurencji opisanego w art. 10 ustawy po stwierdzeniu, iż określone oznaczenie towaru lub usługi jest oznaczeniem posiadającym zdolność odróżniania towarów i zdolność odróżniającą należy przystąpić do drugiego etapu badań. Stwierdzić należy mianowicie czy dane oznaczenie może wprowadzać nabywców w błąd co do pochodzenia danego towaru od określonego przedsiębiorcy. Jestem zdania, iż przy badaniu tej przesłanki nie powinno być wątpliwości, iż należy korzystać z dorobku doktryny wypracowanej na gruncie prawa znaków towarowych. Podobny pogląd w tym zakresie wyrazili także M. Kępiński i I. Wiszniewska¹⁶. Zaaprobowanie

¹⁶ Por. M. Kępiński, I. Wiszniewska, *Ustawa o zwalczaniu...*, s. 272-273.

takiego rozwiązania związane jest jednak moim zdaniem z istotnymi konsekwencjami. Przyjęcie bowiem w świetle art. 10, kryteriów badania okoliczności wprowadzających nabywców w błąd takich jak w prawie znaków towarowych skutkuje tym, że delikt opisany w tym przepisie ma miejsce tylko wtedy gdy następuje użycie podobnego oznaczenia w zakresie towarów podobnych. Użycie więc oznaczenia podobnego na towarach, które nie są do siebie podobne nie będzie rodzić odpowiedzialności na podstawie art. 10. Ustalenie to jest istotne z tego względu, iż użycie cudzego oznaczenia w zakresie towarów niepodobnych będzie mogło być zwalczane jedynie na podstawie przepisów klauzuli generalnej z art. 3 uznk.

Z tego więc względu problem jednorodzaowości (podobieństwa) towarów powinien stanowić kwestię wstępną rozstrzyganą zawsze przed badaniem podobieństwa oznaczeń. Dopiero stwierdzenie jednorodzaowości towarów uzasadniać będzie rozpoczęcie badania podobieństwa oznaczeń. Warto zasygnalizować, że w doktrynie przyjmuje się, iż używanie nawet identycznych oznaczeń dla towarów nie podobnych nie wywołuje ryzyka wprowadzenia w błąd odbiorców¹⁷.

Zasadnicze znaczenie przy ocenie jednorodzaowości towarów ma kryterium rodzaju towarów. Zawiera ono w

sobie szczegółowe kryteria, takie jak rodzaj materiał, z którego wykonano dany towar, zasadę działania, sposób wytwarzania oraz wygląd towarów¹⁸. Po stwierdzeniu, że porównywane towary są do siebie podobne, organ orzekający powinien przystąpić do badania podobieństwa oznaczeń. Ocena podobieństwa oznaczeń towarów powinna być przeprowadzana z punktu widzenia przeciętnego odbiorcy tych towarów i dotyczyć ogólnego wrażenia, jakie oba porównywane oznaczenia wywierają na odbiorcę. Podobieństwo oznaczeń ocenia się w płaszczyźnie wizualnej i fonetycznej. Podobieństwo wizualne (graficzne) może wynikać z użycia części tych samych liter dla budowy obu porównywanych oznaczeń. W sprawach podobieństwa graficznego oznaczeń słownych, nie powinno zostać pominięte również takie aspekty, jak forma i kolor użytych czcionek przy umieszczaniu słowa pośród innych elementów towarzyszących – innych słów, linii, obrazków itp. Drobne różnice pomiędzy oznaczeniami takie jak np. dodanie przedrostka lub przyrostka, zmiana litery lub liter czy też błędy w pisowni słowa nie powinny prowadzić do wniosku o braku podobieństwa oznaczeń.

Równie ważny, jak wizualny, jest aspekt fonetyczny porównywanych oznaczeń. W toku oceny fonetycznej oznaczeń bierze

¹⁷ R. Skubisz, *Prawo znaków towarowych. Komentarz*, Warszawa 1997, s. 84.

¹⁸ Por. R. Skubisz, *Prawo znaków* ..., s. 84-85.

się pod uwagę liczbę sylab i liter oraz ich rozłożenie w sylabach, następstwo samogłosek, pierwsze litery i sylaby¹⁹.

Przy ocenie podobieństwa oznaczeń należy mieć na uwadze nie tylko możliwość uznania oznaczeń za identyczne lub ich rozróżnienia przy stwierdzeniu, że dotyczą towarów (usług) tego samego przedsiębiorstwa, ale również uznania, że informują o związkach łączących odrębne przedsiębiorstwa.

W niemieckiej doktrynie prawa konkurencji przyjmuje się, że kwestia niebezpieczeństwa omyłki przesadzająca o zakresie ochrony prawnej oznaczeń, posiada ścisły związek z „siłą odróżniającą oznaczenia”. Im oznaczenie „mocniejsze”, bardziej charakterystyczne, łatwiejsze do zapamiętania tym trudniej go pomylić z innym oznaczeniem.

Podsumowując powyższe rozważania stwierdzić należy, iż niebezpieczeństwo wprowadzenia w błąd co do pochodzenia jest wypadkową podobieństwa towarów i ich oznaczeń. Obydwa elementy łączą się ze sobą ściśle i przeciętny odbiorca, dokonując wyboru towarów, w toku porównywania towaru i oznaczenia nie rozdziela ich. Jednakże organ orzekający jest zmuszony analizować oddzielnie podobieństwo towarów i oznaczeń. W ten sposób tylko może odtworzyć odbywający się niezwykle szybko i w poważnym stopniu w podświadomości proces

percepcji obydwu znaków przez przeciętnego odbiorcę.

V. Wnioski końcowe

Przepis art. 10 służyć może ochronie oznaczeń towarów lub usług w dwojaki sposób. Może on uzupełniać ochronę oznaczeń uzyskaną na podstawie prawa własności przemysłowej lub może stanowić samodzielną podstawę roszczeń wówczas, gdy konkretne oznaczenie nie jest zarejestrowane jako znak towarowy. Przepisy uznk będą stanowić jedyną podstawę ochrony rzeczywiście używanych oznaczeń nie zarejestrowanych, które mogły być zarejestrowane jako znaki towarowe, lecz nie zostały zarejestrowane, oraz oznaczeń rzeczywiście używanych w obrocie dla odróżnienia towarów, które nie mogą być zarejestrowane jako znaki towarowe z powodu braku zdolności rejestrowej. Ochrona oznaczeń na podstawie uznk może również wchodzić w grę w stosunku do oznaczeń towarów, które były zarejestrowane jako znaki towarowe, lecz ochrona ich wygasła.

Ochrona prawna oznaczeń towarów i usług z zakresie nie podlegającym regulacji art. 10 uznk może być konstruowana również w oparciu o klauzulę generalną z art. 3 oraz art. 16 ust 1 ustawy. W sytuacji gdy oznaczenie towaru pokrywa

¹⁹ Por. R. Skubisz, *Prawo znaków*, s. 94.

się z pojęciem formy zewnętrznej towaru ochrona prawna w takiej sytuacji może wynikać również z treści art. 13 uznk²⁰. Te kwestie warto są odrębnego szerokiego omówienia i przekraczają ramy niniejszego opracowania.

Słowa Kluczowe

nieuczciwa konkurencja, oznaczenie towarów, zdolność odróżniająca, towar, opakowanie.

Summary

This article focuses on issues concerning legal protection of marks – features identifying goods and services in commercial trade. Adopting another party's mark without their consent or using a similar one may result in infringement of fair competition rules. Hence, the present paper deals with the issue of the protection of marks regulated in article 10 of the law on unfair competition.

Nota o autorze:

dr Grzegorz Tylec, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II Wydział Zamiejscowy Nauk o Społeczeństwie w Stalowej Woli, Instytut Prawa, Katedra Prawa Prywatnego, główne kierunki zainteresowań: prawo handlowe.

²⁰ Por. M. Poźniak-Niedzielska, *Różne oblicza tego samego czynu nieuczciwej konkurencji* [w:] *Księga pamiątkowa Profesora Janusza Szwai*, Zakamycze 2004.